

СЪНЧО

Седнала въ градина
подъ дърво калина,
румена девойка,
чудна пѣснопойка,
седнала, запѣла,
люлка залюгѣла:
„На-ни, братче, на-ни,
Сънчо пакъ те кани,
Сънчо ще ти прати
кончета крилати,
свилена юздица,
пѣстра колесница, —
гостъ да му отидешъ,
чудо да си видишъ:
цѣлъ палатъ джуджета
съ гугли и звънчета“!

